

OD GERILSKE SCENE DO GLOBALNOG CJENIKA: KAKO UNDERGROUND OPSTAJE IZVAN ZAGREBA

PIŠE: **David Martinović**

28/11/2025

Kronični nedostatak prostora, odlasci najtalentiranijeg kadra, lokalna kupovna moć... veliki su izazovi s kojima se suočava klupska scena izvan Zagreba. Dok metropola nudi utvrđenu mrežu klubova, ostatak zemlje funkcionira nerijetko na rubu – kao bojišnica za najupornije. Od Istre do juga, pa i duboko u unutrašnjosti, promotori su primorani na infrastrukturnu gerilu. Upravo u toj *DIY* kulturi samoodržanja leži jedinstvena snaga: uspjeh ne ovisi o budžetu, već o iznimnoj upornosti i sposobnosti da se, šaptanjem ritma, izgradi lojalna zajednica koja zahtijeva kvalitetu unatoč svim logističkim preprekama.

Infrastrukturna gerila

Najveća razlika između klupske infrastrukture leži u dostupnosti gotovih, namjenskih prostora. Dok u glavnom gradu dominira *plug and play* model, u drugim gradovima promotori moraju raditi s onime što pronađu.

FOTO: *Music After Dinner, Pula*

Kolektiv **Music After Dinner** iz **Pule** već godinama organizira zapažene partyje na brojnim lokacijama u Puli, a posebnu pozornost svakog ljeta izazivaju događanja sa sjajnom atmosferom na kupalištu **Mornar**. Među poznatim gostima koje su doveli u Pulu su **Ian Pooley**, **Paula Tape**, **Massimiliano Pagliara**, **Desyn Masiello** i **Tijana T.**

Jedan od osnivača ovog kolektiva, **Iskren Jovandić** ili **DJ Inka**, objašnjava da u Puli nedostaju adekvatni klubovi, pa se projekti najčešće realiziraju na netipičnim lokacijama. Ta je nužnost, paradoksalno, donijela jedinstveno iskustvo.

“U Zagrebu postoje klubovi, dođete na gotovo i ne cijenate uopće što znači raditi od nule. Mi smo uvijek radili na lokacijama. To je bio plus, jer se mnogo nauči na terenu. Moraš stvoriti *mindset*, iščitati što je potrebno i osigurati struju, vodu, toalete. To je stalna borba”, kaže Iskren.

Iskren Jovandić – DJ Inka

Ističe i da se talentirani tehničari i ostatak ekipe često seli u Zagreb ili inozemstvo, unatoč tome što su festivali poput Dimensionsa i Outlooka stvorili jednu generaciju kvalitetnog lokalnog kadra u Puli. Danas je pronalazak i zadržavanje kvalitetnih suradnika postao značajan logistički i financijski izazov.

Oscilacije u broju posjetitelja ljeti i zimi

Slični izazovi, ali s dodatnom težinom sezonalnosti, prisutni su na **Korčuli**. Ondje djeluje kolektiv **VHF** koji od 2022. vodi istoimeni bar, ali i organizira događanja kao što je festival **Lost in the Renaissance**. I njihova je lista gostiju zavidna: **Tornado Wallace, Curses, Fantastic Man, Radio Slave, Ellie Stokes, Skelesys**, uz gotovo sve poznate domaće i regionalne DJ-e.

Marko Skokandić iz VHF-a, poznat i kao **DJ Markaya**, ističe da se u Dalmaciji na industriju zabave još uvijek gleda isključivo kao na ugostiteljstvo, dok je stvarna podrška institucija minimalna. Problem je i što nakon izdašnih ljetnih mjeseci, klupska posjećenost u manjim mjestima zimi jedva prelazi simboličan broj.

“Najveće razlike između klupske i *event* infrastrukture u Zagrebu i one u lokalnim centrima su sigurno manjak kvalitetnih prostora, a prije svega broja posjetitelja koji će pohoditi neki event, pogotovo zimi u Korčuli kada taj broj nije veći od 50-ak ljudi”, priča Marko.

Marko Skokandić – DJ Markaya

Dodatno, troškovi transporta DJ-a, dizajnera i VJ-eva iz većih centara na otok čine budžet neusporedivo manjim u odnosu na prihode, što posljedično gura cijene ulaznica naviše.

“Upravo najveći problem s kojim se susrećemo su visoki troškovi puta i produkcije tako da smo nekad prisiljeni imati cijenu ulaznice znatno veću nego u nekom većem gradu gdje ti je sve na dohvat ruke”, domće Markaya.

Ekonomski apsurd: Globalni cjenik u lokalnom pejzažu

Ključni financijski problem za promotore izvan Zagreba leži u neusklađenosti globalnog *booking feeja* i lokalne kupovne moći. Međunarodni agenti često traže iste iznose bez obzira na lokaciju kluba, dok je realna platežna moć lokalne publike niža.

Ian Pooley u Puli, FOTO: Music After Dinner

Jovandić to objašnjava kao konstantnu borbu: “Umjetnici danas traže istu cijenu gdje god svirali. Uvijek je to borba objašnjavanja agentima: ‘Ovo je Hrvatska, ja ne mogu naplatiti tu kartu 50 eura’. Pokušavate balansirati, uložiti u dobar brend, dobar zvuk, ali i jeftinije artiste, ili pak morate platiti puno novca i imati jako veliki *event* da biste to nadoknadili.”

Anatomija publike: Lojalnost u manjem mjestu

Iako se suočavaju s logističkim i financijskim preprekama, regionalni promotori imaju jedinstvenu prednost – lojalnost publike.

“U manjim sredinama lakše je izgraditi lojalnu klupsku publiku nego u Zagrebu, prvenstveno zbog jako malog broja ljudi koji onda u principu osjeća snažnije zajedništvo i otprilike uvijek isti ljudi dolaze na različite evente”, veli Skokandić.

Party u Korčuli, FOTO: VHF

Ipak, ta publika ima specifične zahtjeve. Iako je možda žanrovski zatvorenija, Markaya primjećuje da je istodobno znatiželjna i ne voli da se stvari ponavljaju. Promotori su stoga prisiljeni stalno balansirati između provjerenog i novog. Jovandić iz MAD-a pak upozorava da je publika na obali često “morska, ležernija” i da nedostatak klupskog kontinuiteta svaki vikend onemogućava edukaciju publike i dublje zaranjanje u zahtjevnije glazbene žanrove.

Sezonalnost i nasljeđe međunarodnih festivala

Regija je izložena ekstremnoj sezonalnosti, pri čemu se zimska posjećenost mjeri u desetinama, za razliku od ljetnog *booma*, kada je u ponudi niz festivala. Oba sugovornika slažu se da su međunarodni festivali donijeli više koristi nego štete, pogotovo u smislu *know-howa* i globalne izloženosti.

Party na kupalištu Mornar, FOTO: Music After Dinner

“Izloženost regije većim međunarodnim festivalima po meni je samo donijela dobre stvari, nova poznanstva, prilike i proširila glazbenu suradnju. Ove godine smo ugostili u baru neka malo poznatija imena, upravo zato što su u to vrijeme bili na Love Internationalu u Tisnom, što nam je praktički u susjedstvu”, objašnjava Markaya.

Jovandić dodaje da su Outlook i Dimensions, dok su bili u Puli, stvorili dobar temelj jer su lokalni ljudi počeli bolje razumijevati scenu i izlaziti, stvarajući tako povoljniji temelj za lokalne promotore da nastave rad. „Međutim, ti veliki festivali uglavnom privlače strance i nemaju velik utjecaj na broj lokalnih posjetitelja tijekom sezone“, iskreno će Iskren.

FOTO: VHF

U konačnici, klupska scena izvan Zagreba prisiljena je oslanjati se na iznimnu otpornost i zajedništvo. Opstanak se mjeri sposobnošću balansiranja između globalnih financijskih zahtjeva, lokalne kupovne moći i potrebe za konstantnom edukacijom publike unutar ograničenih infrastrukturnih okvira.

Ostale tekstove iz serijala **Backstage industrije zabave** potražite [ovdje](#).

28/11/2025

DAVID MARTINOVIĆ

[Postavke privatnosti i kolačića](#)

Upravlja Google. Usklađeno s IAB-ovim TCF-om. ID CMP-a: 300
